Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8337
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

auditor ingredi pedentī defensionē et dicē ea q̄
dignetur adiuersarij tui, quecūq; dūr̄ inducī-
dem aī lemezis eū qui audiet demostrare ni-
chil horū ad te ptinere, et negare te quīp
de adiuersarijs esse dictuꝝ. neq; illd nz hoc
ut neq; apte ledas eos q̄ diligunt, et tam id
obscure fatues quo ad possis alioꝝ ab his
auditoꝝ uolūtates, et aliquoꝝ iudiciū sīti de
re aut auctez pferre ymitatione digna.
dem eundez aut silez aut mauore in pncia
demostrari. Anus defessus audiendo admira-
tōne non tegeat, aut risu nouatuz.
Idem rhetor. dctis noue. libro. ptmo. ca. q. Ex
ordiū ē pncipiū totius oroīs p qd animus
auditoris uel iudicis ostituit uel apparatuz
ad audiendū. Idem. ca. uy. Attentos hebm
si pelliciem nos de rebus magnis nouis in-
usitatis uerba facturos ā dubiis q̄ ad. eē. p.
ptinet, aut de deoꝝ mortaliū religōe. Et si
negabimus acfidē ut audiat. Et si nō expo-
nemus eos de quibꝰ dicturi simus. In exor-
diēda ea seruandū ē ut benis sit sermo et
dissitata uerborū ostructudo ut nō apparata
uideatur oroī esse.
Seneca declamationū seu cūlui cuzo libro.
x. et fi. Typhemio. Magna dz ee eloquētia,
q̄ multos placeat.
Gregorius pastorale. ca. xx. difficile qppe ē
ut quātulibet recta dentibus pdicatio eius
q̄ nō diligit libenter audiatur.

De partibus rhetorice oratoris. f. de phemio, plogo ptatione narratione conclusione et epilogo. ca. v.

Aristoteles rhetor. libro. uy. ca. xb. Necessīe ptes
rhetorice oroīs sūt apposīti, psuasio, et epilo-
gus. Idem. xbj. ca. phemius ē pncipium
oroīs sīnt et si poesi plogus et si fistulatoꝝ
pludiū. omia em hec pncipia sūt, q̄ uelut
breuiatio ad sequēs.
Therentius in formione. ca. xbj. Nichil ē dnō
pho. qd male narrando posset displicere.
Gullius de oratore. libro. y. Narratio obscura
tota obruat oroīs. sed nota res ē nec du-
biū, qd gestū sit narrare nō oppz nec si ad-
uersarius narrauit ñ refellemus oppz, ut e-
dibus et reptis sic causis pncipia p pronōe recti
pponere. Itaq; pmis atq; discrepantibus causis ab ipa
re exordiri est ape gmodius. Idem rhetorice
artis uetere. libro. pmo. ca. xvij. et si. Conclusio
ē exitus et determinatio totius oroīs.
Lex. ff. de orig. iur. l. i. In foro causas diuersibus
nephas ut ita dixerī ē multq pfationē facta
iudicia rē exponere. pfationes em liberius
nos ad locationē ppositē materie pducūt. Et
aī inuenerimus huius euidentiores pstant
intellectus.

De argumentis rhetoricis et argumentatione et dispositione oroīs. ca. vj.

Aristoteles rhetor. libro. pmo. ca. pmo. psuasio
est demostratio. Tue credim; magne q̄n onsu
esse existimamus. Est aūt onsio rhetorica
emptimema. Neq; ē promia fieri psuasiones
et oroēs sine uera et meliora. nā si logi-
cabiliora et psuasibiliora sūt. Idem. ca. ij.
Omēs psuasiones facūt posse rendere, aut ex
dictos, aut emptimemata et pter hec nichil.
Idem. lib. uy. et si. ca. xbm. Exepla sūt magis
rationabilia. Emptimemata aūt magis iudicia
alia. nō oppz ymmo deo emptimemata sed pro
misceri. Si aūt offendūt iudex. Est em et
quāt tenuis sui. Amicis, qm̄ tot dixisti quot
utiq; sapiens uir, sed nō talia, qm̄ psuasiones
fereris, ne dicas emptimemata, aut eis exp
ellet passionē, aut frustra dictū. Expellunt enim
motus iudicis, qui simul et aut extremi
nāt aut debiles faciunt. Idem. Ethy. lib. y. ca.
y. Opponet de manifestis signis, et testimo-
nijs uti.
Gullius rhetoricoꝝ dctis uetere. libo. pmo. ca. x.
fabula ē in qua nec uere nec ficte res co
ntinent. Hystoria ē res gesta ab etatis mre
memoria remota. Argumentum ē ficta res q̄
tam fieri potuit huiusmodi ē apd therentiū.
Idem rhetoricoꝝ dctis noue. libro. p. ca. v.
fabula ē q̄ neq; uera, neq; uerisimilis ymo
res, ut ea q̄ de tragedijs tradita sūt. Argum
tum ē ficta res, q̄ tam fieri potuit ut fact. Ar-
gumentum comedie. Idem libro. y. ca. vj. In
firma oro ē q̄ deducit p rationē asserens si
deone dicat. quod in expositione dictum est.
Idem. libro. uy. ca. uy. Argumentationis dispo-
tiones huius queri hec fermissas argum